

Anyák napi jelenet

Szereplők:

- Mesélő
- Anna
- Niki
- Lali
- Marci
- Emma
- Anya (Emma anyukája)

Jelenet:

(Az iskola udvara, a gyerekek egy csoportban állnak, izgatottan beszélgetnek.)

Mesélő: Egy tavaszi napon a gyerekek az iskolában arról beszélgettek, mivel lepik meg anyukájukat anyák napján. Mindenki boldogan mutatja meg a többieknek a szerzeményét, amit aznap hazvisznek.

Anna: (lelkesen) Képzeljétek, anyunak egy csodás parfümöt vettem! Alig várom, hogy odaadjam! Jó drága volt, külön neki rendeltem. Nézzétek, itt van nálam, de nehogy hozzá érjete, mert még eltöríte! (a többiek csodálkoznak, ámulnak)

Niki: (büszkén) Én meg egy új táskát szereztem, tudom, hogy régóta szeretne egyet! Egy csomó boltot végigjártam, mire ráakadtam erre. Nézzétek! Hát nem volt olcsó, de anya megérdemli! Úgy is olyan sok zsebpénzt kapok.

Lali: (nevetve) Ide nézzetek! Én különleges illatszereket vettem, anyu imádni fogja! Limitált széria mind! (kacsint a többiek felé)

Marci: (mosolyogva) Én egy elegáns sálát vettem, mert anyukám mindig fázik. Ez olyan hosszú, hogy betekerheti magát vele tetőtől-talpig. (Előveszi a sálát és mutatja, hogy körbe ér rajta.)

Emma: (halkan) Én... én nem tudtam venni semmi drágát, mert most nincs pénzünk. De rajzoltam egy képet, és írtam neki egy verset. Meghallgatjátok?

Anna: (kicsit gúnyosan) Csak egy rajzot? Nem gondolod, hogy anyukád jobbat érdemelne?

Niki: (picit lenézően) Igen, Emma, azért egy kicsit jobban is megerőltethetted volna magad.

(Emma elszomorodik, de nem szól semmit, csak csendben elmegy haza. Otthon anyukája már várja.)

Anya: (meleg mosollyal) Szia, kicsim! Hogy telt a napod?

Emma: (szomorúan, kicsit bátortalanul) Szia, anyu! Hoztam neked valamit. (átadja a rajzot és a verset) Boldog anyák napját kívánok!

Anya: (könnyes szemmel, meghatottan) Ez gyönyörű, Emma! (megöleli Emmát) De miért vagy szomorú, kicsim? Hiszen mostadtál nekem egy csodás ajándékot.

Emma: (lehajtott fejjel) Azért, anyu, mert szégyellem, hogy csak ennyit tudtam adni. Az iskolában a többiek mind drága ajándékokat vettek az anyukájuknak, de én csak ennyit tudtam adni neked.

Anya: (szeretettel) Drága Emma, az, hogy gondoltál rám, és ilyen szép rajzot és verset készítettél, mindennél többet ér. Tudod, a legszebb ajándék az, hogy a szívedből adtál nekem egy darabot, ezt látom ezen a rajzon és ezt bizonyítja a versed is. Nem a drága ajándék számít, hanem, hogy gondoltál rám. Te vagy a legnagyobb ajándék számomra.

Emma: (mosolyogva, megkönnyebbülten) Köszönöm anya, most már sokkal jobban érzem magam. (megöleli édesanyját)

Anya: (mosolyogva) Örülök, kicsim. Mindig emlékezz arra, hogy a szeretet a legfontosabb, az a legdrágább ajándék a világon!

Mesélő: És így Emma megértette, hogy a legnagyobb ajándék a szívből jövő szeretet.